

žalost, prošnja in nje uslišanje se izražajo z roko takó, da je umevno vsakomur.

Nasproti pa je noga oznanjevalka naše krepkosti in samozavesti; ona spremlja našo jezo in razjarjenost, ona podkrepljuje naše ukaze in našo pretnjo. Hitro koraka mož, ki se brzo odločuje in hitro izvršuje, k čemur se je odločil — omahljivec brusi počasi svoje peté.

Roka nam je torej izraževaljica duhá in srca; noga pa je glasnica naše volje in značaja našega.

Roka in noga sta zlasti važni pri nežnem spolu, in to vedó njega zastopnice bolje, nego mi.

Z božajočo roko pregovarja žena možá, pomiruje ga in ga tolažèč vodi skozi nezgode življenja — toda noga ji je baje dana, da mu veluje in vlada.

Mož je gospodar! In vender pravijo, da so bile vsem imenitnim dogodkom na naši zemlji vzrok ženske.

»Cherchez la femme« je menda le resničen pregovor.

Na vrtu.

Dèkle na vrtu cvetice sadi,
Sebi vesela takó govori:

»Da bi se v rahli prsti gredic
Vsaka hotela prijeti cvetic!

Pótlej najlepši moj bode vrt,
Kàdar odéne pomládni ga prt.

Toð mimo vrta pohajal nekðó,
Nem bode gledal cvetje lepó.

Žélel si bode cvet ali dvá,
Mojega lèhko si žélel — srcá . . .

Toda srcá jaz nikómur ne dam,
Bodisi, da bi me prosil on sam.

Bolje, da nikdar ne ljubim deklè,
Nego da kdáj mi ljubezen umrè . . .

Vender, èe v rahli bi prsti gredic
Vsaka prijela se mojih cvetic:

Kàdar spomládí se mi razcvetó,
Róžo on prvo, najlepšo dobó . . .

Dèkle na vrtu cvetice sadi,
Ptica jo èuje, takó govori:

»Dèkle, nikomur srcá ti ne daš —
Že si ga dalo, samó da ne — znaš!«

Gr. Novák.

